

[Svend Andersen (Rosk.a.)]

der socialdemokratiets beskyttende vinger og blevet en del heraf, og dér vil det selvfølgelig være endnu mere umuligt at få venstre til at være med til at indtage en liberal holdning over for ytringsfriheden i æteren.

Det første af de to konkrete forslag går ud på, at der skal åbnes mulighed for, at der kan oprettes piratsendere. Hvad er så argumenterne imod det? Der var i sin tid to, hvoraf det ene praktisk taget ingen betydning har mere. Det andet argument er: man må sandelig kontrollere en sådan piratsender. Tænk, hvis den nu kunne finde på at sige et eller andet, som man ikke synes om! Man vil kontrollere ytringsfriheden. Det er meget farligt, synes jeg. Det er reelt det eneste argument, der er tilbage imod oprettelsen af en piratsender, at man ønsker at udøve en form for kontrol, en form for censur over for, hvad der eventuelt kan komme ud af en sådan piratsender. Det er simpelt hen en urimelig og helt uanstændig holdning, man har til det. Jeg skal derfor kun sige, at man bør anbefale dette forslag så meget, som det overhovedet kan anbefales.

Det forslag til folketingsbeslutning, vi har fremsat, nemlig nr. B 34, er ikke udtryk for fremskridtspartiets principielle holdning, idet vi ønsker, at der skal være total frihed, selvfølgelig, også for æterspredning. Men vi er jo klar over, at der her i dette folketing er et udtrykt ønske om at kontrollere og lave restriktioner og putte alting ind i regler og love osv., og derfor har vi lavet et forslag, der i hvert fald bryder Danmarks Radios monopol og lægger det i hænderne på nogle, som vi må have en vis forventning om at i hvert fald en del partier her i folketinget har en vis tillid til, nemlig en række dagblade og dagbladsorganisationer. Det er organisationer og firmaer, som er vant til at sprede nyheder og vant til at formidle nyheder. Derfor siger vi: lad os overlade til dem at gøre det. Så kan vi måske få brudt det ulykkelige monopol. Selv om det stadig væk vil være en restriktiv lovgivning, vi har på området, vil der i hvert fald være taget et pænt skridt i den rigtige retning. Det er det, vi ønsker med dette forslag.

Nu har vi altså hørt socialdemokratiets ordfører, vi har hørt en minister fra partiet venstre, og vi har hørt en minister fra socialdemokratiet. Ingen af disse har selvfølgelig været tilhængere af forslaget, og det kunne vi

nok heller ikke forvente. End ikke dette milde forslag vil man acceptere.

Vi må beklageligvis konstatere, at ytringsfriheden har meget dårlige vilkår i et samfund, der i den grad er behersket af partier, som lider af en umanerlig trang til at regulere, kontrollere, styre og alle mulige andre ikke-liberale ting.

Johan Philipson (V):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at begynde med en bøn eller en anmodning til kulturministeren, om kulturministeren dog ikke kunne foranledige, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fik bare en vis beskeden viden om, at der er noget, der hedder frekvenser, og at der er noget, der hedder internationale aftaler, således at radiospredning kan foregå, uden at man generer hinanden. For de smukke ord »frihed i æteren« betyder i realiteten kaos i æteren. Jeg tager det første forslag først. Der er mig bekendt ingen frekvenser ledige til at godkende en piratsender i Øresund.

Det er da rigtigt, at der er enkelte medlemmer i venstres gruppe, der ikke er helt fremmede over for tanken om under en eller anden meget kontrolleret form at få reklame ind. Men der er ganske bestemt ingen medlemmer af venstres gruppe, der ønsker reklamer sendt fra en piratradio på et skib, der skulper i Øresund. Det vil i øvrigt føre til, at de reklamesendere højstemt ville falbyde diverse produkter, selvfølgelig tilsat noget dejlig musik, men det vil i øvrigt næppe være danske foretagender, der vil få mest gavn af det forslag.

Det første forslag, lovforslag nr. L 68, er altså uladsiggørligt, og venstre er imod det.

Derpå skal jeg vende mig til det andet forslag. Her opererer man med de smukke ord Danmarks Frie Radio; man skulle tro, det var en sælger af sæbeprodukter, der havde formuleret overskriften. Der er i bemærkningerne til forslaget nogle sætninger, som vi er enige i. Der står først:

»Efter forslagsstillernes mening er det utrolig vigtigt, at Danmarks Radios monopol på radio- og TV-formidling brydes.«

Og så kommer den næste sætning:

»Det er imidlertid ikke ligegyldigt, hvordan bruddet sker.«